

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 637/2022
29.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Немање Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 238/21 од 03.11.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 6/22 од 24.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 29. јуна 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Немање Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 238/21 од 03.11.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 6/22 од 24.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 238/21 од 03.11.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истовремено је одређено да ће се ова казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у ..., улица ... број .., уз примену електронског надзора, те да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 63. КЗ окривљеном је у ову казну урачунато време проведено у притвору од 16.09.2021. до 03.11.2021. године.

Истом пресудом, према окривљеном је на основу члана 81. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, те

одређено да ће се ова мера извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи, као и да мера може трајати дуже од изречене казне затвора, те да се време проведено у здравственој установи урачунава у време трајања изречене казне.

На основу члана 262. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА, те да ће се о висини свих трошкова одлучити посебним решењем.

Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 6/22 од 24.02.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног АА – адвоката Немање Марковића, а пресуда Основног суда у Јагодини К 238/21 од 03.11.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Немања Марковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног нижестепене пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП, која се према наводима захтева састоји у томе што у конкретном случају недостаје последица предметног кривичног дела, односно теже ремећење јавног реда и мира и значајније угрожавање спокојства грађана, јер су радње које је окривљени критичном приликом предузео биле усмерене ка угрожавању сигурности и изазивању страха код оштећених, а не ка значајнијем угрожавању спокојства грађана, а због чега се радње окривљеног према ставу браниоца могу евентуално квалификовати као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, а не као кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, због ког је оглашен кривим.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Наиме, кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским и безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир.

Према чињеничном опису радње извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде, окривљени АА је критичном приликом на јавном месту, испред кафића „ВВ“ у ..., вршењем насиља према другом, изазивањем туче и дрским безобзирним понашањем, значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је прво вербално провоцирао оштећене ББ и ГГ, па пошто оштећени нису обраћали пажњу на окривљеног, он је са ножем у руци кренуо према оштећеном ББ, а након што су га оштећени савладали и оборили како би пустио нож, окривљени је почео да им упућује претње, те је и оштећени ББ помогао у савладавању окривљеног тако што је отворио његову десну шаку и одузео му предметни нож, при чему је наведени догађај код све тројице оштећених изазвао осећај узнемирености и страха и угрозио је њихово спокојство.

Дакле, из описа кривичног дела утврђеног побијаном правноснажном пресудом јасно произлази да је окривљени вршењем насиља према другоме, на јавном месту, те изазивањем туче и дрским и безобзирним понашањем, значајније угрожавао спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, а због чега у његовим радњама стоје сви битни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, због ког је оглашен кривим, а не битни елементи кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, како то неосновано истиче бранилац окривљеног у поднетом захтеву.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

За председника већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић